

اعلامیه مطبوعاتی

ترامپ از حاکمان سرزمین‌های اسلامی می‌خواهد به‌گونه اجباری به توافق‌نامه‌های ابراهیم بپیوندند؛ در حالی که در میان آنان حتی یک مرد نیز یافت نمی‌شود که او را به پرداخت جزیه وادار سازد!

(ترجمه)

رئیس‌جمهور آمریکا، ترامپ، اعلام کرد که موضوع پیوستن به توافق‌نامه‌های ابراهیم را در تماس‌های تلفنی با رهبران عربستان سعودی، امارات متحده عربی، قطر، پاکستان، ترکیه، مصر، بحرین و اردن مورد بحث قرار داده است. وی تصریح کرد که: «با توجه به تمام تلاش‌هایی که آمریکا برای دستیابی به توافق صلح انجام داده است، پیوستن به توافق‌نامه‌های ابراهیم باید یک امر الزامی باشد».

واکنش‌های حاکمان سرزمین‌های اسلامی در برابر این اظهارات به‌راستی شرم‌آور و مایه سرافکندگی است. عربستان سعودی اعلام کرد که شرط آن برای پیوستن، «وجود یک مسیر برگشت‌ناپذیر به سوی تأسیس دولت فلسطینی» است.

وزیر امور خارجه ترکیه نیز از طرحی ترکی برای ایجاد یک ساختار امنیتی منطقه‌ای پرده برداشت؛ ساختاری که از پاکستان تا خلیج امتداد یافته و ترکیه، عربستان سعودی، مصر و شماری از کشورهای خلیج را در بر می‌گیرد و احتمال پیوستن ایران به آن در آینده نیز وجود دارد. وی همچنین اظهار داشت که رژیم یهودی در صورتی می‌تواند جایگاهی در این ائتلاف داشته باشد که تشکیل دولت فلسطینی در مرزهای سال ۱۹۴۷ م را بپذیرد. او پیوستن ترکیه به توافق‌نامه‌های ابراهیم را نیز مشروط به توقف کشتار فلسطینیان و رفع محدودیت‌های اعمال‌شده بر دسترسی مردم غزه به غذا، سرپناه، دارو و آب دانست و تأکید کرد که ترکیه همچنان راه‌حل دو دولت را مبنای هرگونه حل و فصل می‌داند.

اما سایر حاکمان حتی یک کلمه نیز بر زبان نیاوردند؛ در حالی که برخی از آنان پیش از این توافق‌نامه‌ها را امضا کرده‌اند؛ از جمله امارات متحده عربی، بحرین، مراکش، سودان و قزاقستان.

تمامی مواضع حاکمان سرزمین‌های اسلامی، مایه ننگ و رسوایی است؛ چه آنان که شتاب‌زده آن را امضا کردند، چه آنان که برای امضا شرط گذاشتند، چه آنان که در پشت پرده آن را پذیرفتند و چه آنان که تاکنون امضا نکرده‌اند اما همچون مردگان خاموش مانده‌اند؛ زیرا حقیقت و جوهر این توافق‌نامه‌ها چیزی جز به‌رسمیت شناختن رژیم یهودی در سرزمین‌های اسلامی، اعطای مشروعیت به اشغال و غصب این سرزمین‌ها، عادی‌سازی روابط با آن و ترویج گفت‌وگوی ادعایی میان ادیان نیست.

یگانه راه‌حل شرعی برای قضیه فلسطین، آزادسازی آن و برچیدن رژیم مسخ‌شده یهود از صفحه وجود است. مسلمانان به هیچ راه‌حلی جز این رضایت نخواهند داد. حتی اگر همه حاکمان این توافق‌نامه‌ها را امضا کنند و روابط خود را با رژیم یهودی عادی سازند، سرنوشت آنان نابودی خواهد بود؛ روزی که امت اسلامی علیه آنان قیام کند، آنان را همانند هسته خرما به دور افکند، خلافت خویش را برپا سازد، به شریعت پروردگارش حکم نماید، سرزمین‌های اشغال‌شده مسلمانان را آزاد کند و اسلام را به‌عنوان پیام هدایت، نور و عدالت به تمامی بشریت برساند و ترامپ و امثال او را وادار سازد که برای دولت خلافت جزیه بپردازند.

اما در مورد گفت‌وگوی ادیان، مسلمانان در سراسر تاریخ دراز خویش پیشگام دعوت همه مردم به گفت‌وگو بر اساس «کلمه سوا و عدالت» بوده‌اند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ [ال عمران: 64]

ترجمه: بگو: ای اهل کتاب! بیایید به سوی سخنی که میان ما و شما یکسان است؛ این که جز الله (سبحانه و تعالی) را نپرستیم، چیزی را شریک او نسازیم و برخی از ما برخی دیگر را به جای الله (سبحانه و تعالی) به خدایی نگیرد.

مسلمانان همواره درگیر مبارزه فکری و مبارزه سیاسی بوده اند و مردم را به دین حق فرا می خوانده اند که الله سبحانه و تعالی آن را نازل فرموده است:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ [التوبه: 33]

ترجمه: او کسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر همه آیین ها چیره گرداند؛ هر چند مشرکان ناخشنود باشند.

اما ابراهیم علیه السلام، از این توافق نامه هایی که به او نسبت می دهند کاملاً بیزار است. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [آل عمران: 67]

ترجمه: ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی؛ بلکه حق گرا و مسلمان بود و هرگز از مشرکان نبود.

بنابراین تردیدی نیست که آنان در پی گمراه ساختن مردم اند و می کوشند با نسبت دادن این توافق نامه ها به ابراهیم علیه السلام، باطل را در لباس حق عرضه کنند؛ در حالی که او از چنین توافق هایی کاملاً بیزار است.

شایسته تر آن بود که این حاکمان، اگر در میان شان مردی خردمند وجود می داشت، جلو سخنان و اقدامات ترامپ را می گرفتند، اجازه نمی دادند او به نام آنان سخن بگوید و او را وادار می کردند دست خود را از سرزمین های اسلامی کوتاه کند؛ نه این که در تحقق رؤیای او برای ساختن خاورمیانه جدید، که در آن رژیم مسخ شده یهود به بخشی عادی و طبیعی از منطقه تبدیل شود و امریکا از طریق آن بر ثروت ها، نفت، گاز، دریاها و آسمان های مسلمانان تسلط یابد، به صورت ذلیلانه دنباله رو او باشند.

تنها قدرتی که می تواند ترامپ را خاموش سازد و حدی بر غرور و خودبزرگ بینی او بگذارد، دولت خلافت راشده بر منهج نبوت است که به اذن الله سبحانه و تعالی به زودی برپا خواهد شد. بر مسلمانان است که در این زمینه تصمیم قاطع بگیرند، برای برکناری حاکمان خود شتاب کنند و یک خلیفه واحد را بر خویش نصب نمایند تا آنان را بر اساس کتاب الله سبحانه و تعالی و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم رهبری کند.

اینک حزب التحریر، پیشگامی است که به اهل خود دروغ نمی گوید؛ پرچم دار دعوت به خلافت است. پس برای همکاری و نصرت آن بشتابید!

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر